

Évközi 33. Vasárnap B

Így szól az Úr:

**Az én gondolatom a béke és nem a pusztulás;
hívjatok segítségül, meghallgatlak titeket.
(Jer 29,11.12; Kezdőének)**

Olvasmány

Dániel 12,1-3

A végső nagy napokról szól az Úr: Abban az időben fölkel Mihály, a nagy fejedelem, néped fiainak oltalmazója; mert olyan szorongattatás ideje következik, amilyen még nem volt soha, amióta nemzetek vannak. Abban az időben megszabadul néped, mind, aki be van írva a könyvbe. Akik a föld porában alszanak, azok közül sokan feltámadnak, némelyek örök életre, mások gyalázatra, örök kárhozatra. Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnék örökkön-örökké, miként a csillagok.

Szentlecke

Zsidókhöz 10,11-14.18

Testvéreim! Minden pap naponta elvégzi szolgálatát, és ugyanazt az áldozatot többször is bemutatja. Ezeknek azonban nincs erejük a bűn eltörlésére. Krisztus ellenben csak egy áldozatot mutatott be a bűnökért, és örökre helyet foglalt az Isten jobbján. Már csak arra vár, hogy minden ellensége hódolattal leboruljon lába előtt. Egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket. Ám ahol ezek bocsánatot nyertek, ott nincs többé bűnért való áldozat.

Evangélium

Márk 13,24-32

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: Azokban a napokban, amikor a gyötrelmek véget érnek, a nap elsötétedik, a hold nem ad világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és a mindenséget összetartó erők megrendülnek.

Akkor majd meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi angyalait, és összegyűjti választottait a világ négy tájáról, a föld szélétől az ég határáig.

Vegyetek példát a fügefáról: Amikor már zöldellni kezd és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek mind bekövetkeznek, tudjátok meg, hogy közel van már, az ajtó előtt.

Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim soha el nem múlnak. Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem egyedül az Atya.

Elmélkedés

Ma az a vasárnap van, amelyen napjaink félelmei jelennek meg szemünk előtt. De ez a remény vasárnapja is, az Isten városáé, országának eljövételéé. Mindkét szempont visszatükröződik saját valóságunkban.

A világot, amelyben élünk nem az egység és a mindent átfogó harmónia hatja át, hanem jó és rossz, szenvedés és öröm, élet és halál, növekedés és tönkremenés feszültsége jellemzi. A fügefa jelkép: ahogy a természet is évről évre újra megéli a halált és feltámadást, ugyanúgy éljük meg mi is emberi életünkben. Az élet megújulásának, visszatérésének számtalan formájában tapasztaljuk meg Isten irántunk tanúsított hűségét.

Hitünk lényeges pontját érintjük ezzel; azt, hogy a teremtmény életének teremtője hűséges marad hozzá és övé abban az utolsó szó. A világ egész története hatalmas hullámozás: születés és elmúlás kivirágzás és hervadás. Isten azonban nem hagyja, hogy a semmibe hulljunk, bármi történik is.

Isten ígéretének leghitelesebb megnyilvánulása Jézus maga. Nem kerüli meg a feszültséget, hanem elszenved, végigszenved és előttünk megy az úton, ami elvezet oda, ahol majd letörölnek minden könnyet és a halálnak nincs hatalma.

De nem azért ment előre, hogy árván hagyjon minket. Hanem velünk marad, habár az Atyánál van; és a vele való találkozásban kezdetlegesen megtapasztalhatjuk saját jövő dicsőségünket, mint kicsiben már beteljesedett ígéretet. Ez a meggyőződés erőt ad és hálával tölt el. Erőt ad az eljövendőhöz a hála, amit az ébreszt bennünk, hogy elmúlt életünkben folyamatosan megtapasztaltuk a halált és feltámadást. Ha Isten ígérete jelen van életünkben, akkor Isten világossága járja át a múltat és a jövőt; az a fény, amely Krisztusból árad, aki legyőzte a halált. Azt mondta, hogy velünk marad minden nap a világ végéig, minden helyzetben, amelybe belemegyünk vagy belesodródunk. Ez az ígéret erősít meg a jelenben és növekedésünkhöz hozzájárul készségünk, hogy valóban eszerint éljünk. Ha Jézus valóban állandóan jelen van, minden mulandóság közepett is, akkor új értelmet kap minden dolog, minden esemény, új perspektívába kerülnek. Akkor erős hittel hihetünk – és kell hinnünk – az élet értelmében, bizakodó lélekkel. De ez nem jelent sem elméleti felismerést, sem felületet "majd csak elmegy valahogy" bizakodást. Jézus Krisztus egyházaként a remény valós jele kell, hogy legyünk ebben a világban. A világ meg kell, hogy tapasztalja bennünk és általunk, hogy van maradandó a mulandóságban és élet a látszólagos halál után. Akkor nyugodt szívvel várhatjuk az ég és föld elmúlását!